

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618010145
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8618010145.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. októbra 2018, v trestnej veci obž. P. P. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/61/2018 zo dňa 13. júna 2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému P. P., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale
bytom P. X., toho času vo
väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov

u k l a d á:

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/61/2018 zo dňa 13. júna 2018 bol obžalovaný P. P. uznaný vinným v bode 1/ z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a v bode 1/ a bode 2/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1./ začiatkom novembra 2017 po prelezení plotu vnikol na dvor rodinného domu číslo XXX/XX na P. ulici vo X., spoluvlastníkmi ktorého sú manželia T. a P. X. zdržujúci sa v zahraničí, kde sa najprv snažil do rodinného domu vniknúť cez okno do pivničných priestorov, na ktoré tlačil rukami a do ktorého kopal nohami a keď sa mu to nepodarilo, následne sa vyšplhal na balkón rodinného domu, kde po vytlačení balkónových dverí vnikol do vnútra rodinného domu a po nájdení pravého kľúča od vchodových dverí, týmto si tieto dvere otváral a zatváral a prespával v rodinnom dome až do 09.12.2017, pričom z kotelne rodinného domu zobral uhlovú brúsku značky DEWALT v hodnote 160,- eur, motorovú pílu značky STIHL MS 170 v hodnote 150,- eur a jednu vŕtačku značky Bosch so sadou vŕtákov v hodnote 100,- eur ku

škode T. X., no vzhľadom na vrátenie motorovej píly a uhlovej brúsky poškodenému škoda trvá iba vo výške 100,- eur.

2./ dňa 25.11.2017 okolo 00.15 hod. prudkým trhnutím kľučkou na uzamknutých drevených dverách na terase reštaurácie DRUŽBA na ul. Sovietskych hrdinov vo Svidníku tieto otvoril a vnikol do fajčiarskej časti reštaurácie, kde z regálu za výčapným pultom zobral 0,7 l fľašu s alkoholom značky Spiš - čerešňa, 0,7 l fľašu s alkoholom značky Spiš - hruška, 0,7 l fľašu s alkoholom značky Spiš - čučoriedka, 0,7 l fľašu s alkoholom značky Tatranský čaj, 0,7 l fľašu s alkoholom značky Jack Daniels, 0,7 l fľašu s alkoholom značky Becherovka, 0,7 l fľašu s alkoholom značky Pliska, 0,7 l fľašu s alkoholom značky Ballantines v celkovej hodnote 110,- eur ku škode P. A., pričom poškodením dverí spôsobil tomuto poškodenému ešte škodu 60,- eur,

hoci bol rozsudkom Okresného súdu Svidník, č. k. 1T/65/2017-130 zo 07.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona.

Za to bol obžalovanému uložený § 212 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 2 a § 38 ods. 7 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bol obžalovanému uložená povinnosť, aby nahradil poškodenému P. A. H. - T., miesto podnikania M. XXX, IČO: XX XXX XXX, škodu v sume 170,- (stosedemdesiat) eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie proti výroku o treste, ktorým namieta uloženie neprimerane vysokého trestu. Ku skutku sa priznal, úprimne oľutoval jeho spáchanie a spôsobenú škodu sa zaviazal nahradiť. Nazdáva sa, že na jeho nápravu postačí aj trest kratšieho trvania. Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušiť v časti výroku o treste a vec vrátiť okresnému súdu na nové rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Úvodom odvolací súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.06.2018, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku, a po návrhu prokurátora prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsah v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonali sa len dôkazy súvisiace s druhom a výmerou trestu a k výroku o náhrade škody.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu k výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené v bode 1/ ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Tr. zákona a v bode 1/ a bode 2/ ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. b/, odsek 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona. Obžalovaný tým, že pri skutku uvedenom v bode 1/ neoprávnene vnikol do obydlija iného a pri bode 1/, 2/ si prisvojil cudzie veci tým, že sa ich zmocnil, spôsobil tak malú škodu, tento čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal vlámaním ako závažnejším spôsobom konania, naplnil svojím konaním po objektívnej aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu súdeného prečinu a zločinu.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobne zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, ako aj predchádzajúcimi odsúdeniami obžalovaného, pričom zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa k spáchaniu trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona). Taktiež zistil priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona), keď sa dopustil pokračovacieho zločinu krádeže a pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody. Zároveň zistil ďalšiu okolnosť, ktorá by inak mohla byť priťažujúcou okolnosťou a to tú, že už bol v minulosti odsúdený rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/65/2017 zo dňa 07.06.2017 za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona, a teda je možné konštatovať, že opätovne spáchal zločin. Podľa názoru súdu prvého stupňa, ak by prihliadal na jeho predošlé odsúdenie za zločin a aplikoval by ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zákona, zvyšovala by sa u obžalovaného dolná hranica trestnej sadzby (3 roky) postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona o 1/2 rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou, teda o 5 rokov a 4 mesiace na 8 rokov a 4 mesiace (horná hranica 13 rokov a 4 mesiace mínus dolná hranica 3 roky je 10 rokov a 4 mesiace a 1/2 z 10 rokov a 4 mesiace je 5 rokov a 2 mesiace). Ukladanie trestu odňatia slobody pri trestnej sadzbe 8 rokov a 4 (správne ma byť 2) mesiace až 13 rokov a 4 mesiace súd považoval vzhľadom na okolnosti prípadu (obžalovaný sa dopustil trestných činov proti majetku a domovej slobode a nie násilných trestných činov) za neprimerane prísne, a preto použil ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zákona, podľa ktorého nepoužil ustanovenia § 38 ods. 4 až 6 Tr. zákona, keď ukladal zvýšený úhrnný trest.

S takto uvedeným ohodnotením poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa ale krajský súd nestotožnil.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zákona, na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Obžalovanému sa kládlo za vinu iného v bode 1/ a bode 2/, že si prisvojil cudzie veci tým, že sa ich zmocnil, spôsobil tak malú škodu, tento čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal vlámaním ako závažnejším spôsobom konania.

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/65/2017 zo dňa 07.06.2017 za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona, je zákonným znakom súdeného trestného činu krádeže - § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a preto nie je možné na túto okolnosť prihliadať ani na ako priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zákona - bol už za trestný čin odsúdený, ani na ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona - pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije, pretože v prípade takejto konkurencii je ustanovená zásada, podľa ktorej prednosť má použitie určitej okolnosti len ako kvalifikačného znaku základnej skutkovej podstaty pred jej iným použitím. Ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zákona treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je konkrétna okolnosť okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou, ktorá túto okolnosť neobsahuje, napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu, ak kvalifikovaná skutková podstata pokrýva väčší počet zákonných znakov trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných základných skutkových podstát trestného činu.

Odvolací súd po zistení uvedeného pochybenia prvostupňového súdu zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Po opätovnom prehodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností krajský súd ustálil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa k spáchaniu trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) a jednu priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona), čím nastala rovnováha týchto okolností.

Obžalovanému na základe ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona hrozil za spáchanie vyššie uvedených trestných činov trest odňatia slobody na 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace.

Krajský súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zisťoval skutočnosti k osobe obžalovaného, ktorý podľa odpisu z registra trestov má 2 záznamy v registri trestov, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a druhé odsúdenie je vyššie uvedené. Podľa odpovede na lustráciu v Registri priestupkov má obžalovaný 3 záznamy za spáchanie majetkových priestupkov. Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby vyplýva, že obžalovaný sa správa slušne a disciplinovane. Pokyny a príkazy vyplývajúce z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Odvolačný súd vychádzajúc z uvedeného preto následne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal jednak zo všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov, ako aj vyhodnotil všetky okolnosti a momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zvažil aj okolnosti na strane obžalovaného, hodnotenia jeho osoby a taktiež aj závažnosť činu. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ako aj na okolnosti spáchania činu a na spôsobený následok ako aj na to, že obžalovaný sa teraz súdnej trestnej činnosti dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, dokonca na samom začiatku jej plynutia, má krajský súd za to, že uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, t. j. pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Krajský súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu uloženého trestu u obž. P. P., ktorého zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom na to, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže výrok o uloženej povinnosti nahradiť škodu nebol odvolaním napadnutý krajský súd ho nepreskúmaval a ponechal ho nedotknutý.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného krajský súd poukazuje na vyššie rozobraté úvahy, ktorými sa spravoval. Pri zisťovaní existencie zákonných podmienok pri ukladaní trestu boli hodnotené poznatky vzťahujúce sa k osobe obžalovaného <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=nnptembqhfpy6c7obqwg2dborswyx3uojsxg5domvug6x3dnfxhk&conversationId>> závažnosti súdnej trestnej činnosti a súčasne boli zvážené možnosti jeho resocializácie. Odvolačný súd má za to, že trest ním uložený vo vyššie uvedenej výmere bude dostačujúci na prevýchovu obžalovaného, aby v budúcnosti viedol riadny život, uvedomil si nesprávnosť svojho konania a vyvaroval sa páchaniu ďalšej protiprávnej činnosti. Navyše obžalovaný sa dopustil teraz súdnej trestnej činnosti v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, pričom v minulosti už bol odsúdený ako aj priestupkovo postihnutý za skutky majetkového charakteru a je preto na neho aj podľa názoru krajského súdu potrebné pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže ani predchádzajúce odsúdenia na neho nemali taký výchovný vplyv, aby sa v budúcnosti už ďalšej trestnej činnosti nedopúšťal.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolačný súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.